

Poldernimf

Jaargang 21
Nummer 3

De Poldervlieg
Vliegvis vereniging

Redactie en Bestuur

Eenentwintigste jaargang, nummer 3, jaar 2011

Huisorgaan van de Poldervlieg
Vliegvisvereniging in St.Pancras en omgeving
Homepage: <http://www.poldervlieg.com>

Redactie:

Bart de Steenhuijsen Piters
Ruurd Janssen
Frits van Merkenstein
Dirk Barendregt
Martin Kuller
Jelke Boersma

Fotografie:

R Janssen
Website www.Muddler.nl
W Gravemaker
e.a

Technische realisatie:

Martin Kuller

Redactie-adres:

Bart de Steenhuijsen Piters
b.d.steenhuijsen.piters@kit.nl

Bestuur van de Poldervlieg:

Willem Gravemaker (voorzitter)	072-5641696
Din van Nieuwenhuizen (secretaris)	06-54261327
Ferry Hoogakker (penningmeester)	06-55795250

Secretariaat:

Din van Nieuwenhuizen
Zuidje 15
1636 XB Schermerhorn
d.a.vannieuwenhuizen@gmail.com

De redactie en het bestuur zijn niet verantwoordelijk voor de inhoud van dit blad. De redactie behoudt zich het recht voor artikelen en bijdragen in te korten.

Inhoud

- 1 Tussen vlieg en netje
- 2 Wat je van ver haalt....Deel II
- 3 De biologie van de ruisvoorn
- 4 De tip van Milco
- 5 Zeevissen met de vlieg aan onze kust
- 6 Baarsvissen op de grote plas
- 7 Vissen in de ijsbaan anno 2011
- 8 Hoe vang ik een grote voorn in de zomer: epiloog
- 9 Club kampioenschap Ijsbaan vissen
- 10 Boekbespreking: The Wild Fish Cookbook

Tussen Vlieg en Netje:

De zin van niets vangen

Het is niet voor niets dat de vraag naar zingeving alleen wordt gesteld bij niets vangen. Wie heeft er nog tijd om over de zin van het vissen te praten als voorn na voorn wordt binnengehaald, regelmatig een snoek je streamer lijkt op te vreten of achter elkaar forellen al slurpend je vlieg van het oppervlakte weggrissen. Het enige wat dan “zin” heeft is om je vlieg weer zo snel mogelijk in het water te krijgen, op naar de nieuwe aanbeet. Hoezo zingeving, er moet gevangen worden!!

Nee, de vraag naar zin zal pas ontstaan op zo`n dag dat er uur na uur niets gebeurt. Op zich leuk water gaat er steeds doodser uitzien, eens mooie rietkragen blijken stomvervelend te zijn en bovendien zingt de merel vals. En dan hebben we het ook echt over **niets** vangen. Nu zal de urgentie tot zingeving ook wel afhankelijk zijn van de context van dat niets vangen. Als je naar een water toe gaat met weinig maar wel kans op een grote vis, heel onbekend water, groot water waar veel vis zit maar die zich ook *en masse* verplaatst, beperkt het niets vangen zich tot een gevoel wat eigenlijk pas aan bod komt bij de laatste worp op de laatste stek. Ook niets vangen op een koude, natte en gure wintermiddag waarbij je er toch nog maar even op uit gaat om buiten te zijn (als het te gek wordt zijn we zo weer thuis) telt niet echt mee. Het is dan meer een excuus om aan het eind van de middag lekker in het warme huis bij de kachel een borrel te nemen, en inderdaad, een malt whisky smaakt na zo`n dag nog beter dan anders.

Het gaat om de gewone visdag, normale omstandigheden, bekend water en je vangt helemaal niets. Geen aanbeet, je hebt je vliegen gewisseld, andere diepte, andere snelheid, veel verkast maar het helpt niet. Vis je met meerderen dan kan je nog even naar je maten omkijken ondertussen schijnheilig iets prevelend van “even onthaasten”. (Dit terwijl je al twee uur lang niets anders hebt gedaan). Het kan zijn dat ze niets anders doen dan jij en ook niets vangen of wel wat anders doen en toch niets vangen (in principe kan je zelfs daarvan nog wat leren). Vangen zij wel, dan ga je even bekijken hoe ze dat doen, Nu bestaat de mogelijkheid dat ze op een of meerdere onderdelen net iets anders doen of specifieke stekken bevissen. Dan neem je dat over en gaat vangen. Weer wat geleerd en het niets vangen had dus zin. Waarschijnlijker is het echter dat jij met hun vistechiek en vliegen nog steeds niets vangt. Kortom je bent weer bij af. Dan wordt het tijd om even te gaan zitten om de zin, ja zelfs de zinnen te gaan verzetten. Je richt je niet op het vangen maar je gaat vissen. Vangen leidt maar af, je krijgt vieze handen van het vis onthaken en bovendien word je vlieg er niet beter op, het kurk van je hengel smeriger en dat net

schoonmaken is nog een hele klus. Dan heeft niets vangen al meteen zijn voordelen, het heet ook niet voor niets vliegvisseren en niet vliegvangen!

Met deze instelling stappen we weer dapper op de waterkant af. Nu is het moment om al die experimentele vliegen van je eens in actie te brengen, natuurlijk niet om te vangen (dat hadden we net afgezworen), maar om te bekijken hoe ze onder water bewegen, snel zinken of juist drijven, onwerpbaar zijn etc. Dat experimenteren ga je ook doen met je aangeschafte, stevig geprijsde digitaal en overdwars geknoopte leaders, handige zijlijnhouders, *river deep fast sink*, *Mountain High super floatant*, kortom al die hebbedingetjes die je in de loop van de tijd voor veel geld hebt verzameld. Als je thuis komt kunnen ze voorgoed uit je vliegvisvest (wordt er heerlijk licht van) en samen met de overbodige vliegen heb je weer wat om op de Nieuwjaarsveiling in te brengen. Zie je wel dubbele winst bij niets vangen.

Iets pragmatischer is het om je werpstijl te gaan oefenen. Afstand oefenen levert wel wat op, effectiever is het om precisie te gaan werpen, dat wil zeggen de risicovolle stukjes water of zonder rolworp maar met bommen achter je. Je gebruikt natuurlijk de wat minder mooie vliegen die het experiment hierboven net hebben overleefd of al jaren als muurbloempje in je doos zaten. De bodem van je vliegenderoos wordt weer zichtbaar en wat komen die paar overgebleven vliegen dan mooi uit tegen dat witte foam. Het kost wel wat aan (toch al oud) nylon maar met een beetje geluk sta je de volgende keer weer met verse rolletjes nylon aan de waterkant. Overigens moet mij van het hart dat de beleving van niets (of weinig) vangen ook bepaald wordt door de manier waarop je vist. Met een pen en maïs is het meest taai, met de ultra lichte spinhengel gaat het al een stuk beter maar de vliegenhengel biedt, door de kunst van het werpen met de lijn nog de meeste compensatie voor slecht of niet vangen.

Tot zover de zingeving in een materieel opzicht. Kan ook vanuit een meer diepzinnige instelling de zin van niets vangen benaderd worden? Natuurlijk, de Verelendungstheorie van Marx (kortweg: het moet eerst slechter gaan, voordat alles beter wordt) biedt al uitkomst. Ikzelf heb meer baat bij een dialectische benadering als "licht bestaat bij de gratie van het donker" oftewel de supervisdagen zijn er omdat er ook dagen zijn dat je weinig vangt. Al schrijvende heeft deze Tussen Vlieg en Netje mij al weer het nodige opgeleverd, ik hoop oprecht dat dit stuk de leden van de Poldervlieg de inzichten geeft die nodig zijn om welgemoed en voldaan een dag van niets vangen te doorstaan, ja zelfs er naar uit te kijken om bovenstaande aanbevelingen te kunnen toetsen.

Frits

Wat je van ver haalt..... Deel II:

vliegen en technieken of: *How to pull them up*

Dit is het tweede deel van het verslag over de reis van Ruard, Frits en Hans naar Orkney

Lochstyle vissen is geweldig maar je moet er wel ver voor willen reizen. Ten noorden van Inverness ligt het beloofde land van de wilde forel. Orkney is niet alleen bekend bij de Engelse en Schotse vissers om zijn forel van meer dan gemiddeld formaat maar ook om zijn whisky stokerijen "Scapa" en "Highland Park". De laatste is dan ook mijn favoriete single malt, hoe mooi kan het leven toch zijn.

Voor iedere reis is er altijd weer de vraag welke vliegen gaan we binden, met een voorliefde voor klassieke natte vliegen en wat speurwerk zitten onze vliegendozen vol met patronen als: *Zulu*, *Black Pennell*, *Invicta*, *Grouse & Claret* en de *KeHé*. Deze laatste is afkomstig van Orkney en wordt toegeschreven aan de heren Kemp en Héddes. Verder biedt het boekje van Stan Headley "*The New Trout Fishing Guide to Orkney*" uitkomst. Stan Headley, schrijver van visboeken en artikelen voor gerenommeerde Engelse vliegvisbladen, is er opgegroeid en heeft vele jaren gevist op deze meren. Hij beschrijft ieder meer over de te gebruiken vliegen, stekken en technieken. Opvallend zijn de vliegen met een witte hennen hackle zoals de *Hutch Pennell* en de *White hackled Invicta*, verder de *Sedgehog* wat een hertenharen vlieg is, die ons ook de nodige vissen opleverde. De *Sedgehog* bestaat uit drie bosjes fijn hertenhaar als vleugel ingebonden en een lijfje van seals dubbing. De vleugel moet goed ingevet worden.

Als je de vlieg binnenvist, duikt deze onder het wateroppervlak en popt weer omhoog, wat een stijgend insect imiteert en onweerstaanbaar is voor de forel (er zijn locals die nooit zonder een *Sedgehog* gaan vissen).

We hebben een klein arsenaal aan hengels meegenomen. De Engelse, Schotse en locals vissen voor de pot en dus nog al zwaar vanwege de altijd aanwezige wind. Ik citeer hierbij Geoffrey Bucknall uit *'The First March Brown': The Isles of Orkney are renowned for high winds and record gusts carried away the best part of a chicken farm*. Als er een halve kippenboerderij weggeblazen kan worden, hebben wij hier niets te zoeken

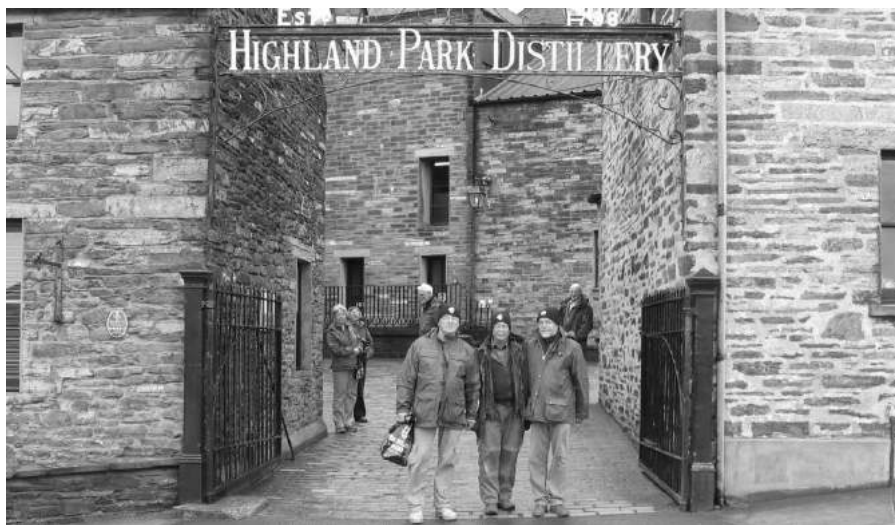

met een drietje. Aftma #7 is de regel maar ik kies voor een 9,5 foot aftma #6.

De leader is eenvoudig een halve hengellengte getapered nylon met hieraan een hengellengte 6 lb nylon. De klassieke methode is met drie vliegen die evenredig over de leader verdeeld worden en waarvan de bovenste vlieg een *bushy attractor* is, maar met twee vliegen ca 140

cm uit elkaar gaat het ook heel goed. De techniek is eenvoudiger als riviervissen en er zijn meerdere goede boeken over verkrijgbaar, maar toch geef ik hier een paar tips. Wilde forel is territoriaal en zwemt geen rondjes zoals regenbogen. Meters maken loont dus, begin zo ver mogelijk opwinds en loop afwinds bij voorkeur aan de kant waar de forel niet tegen de zon in hoeft te kijken als de vliegen voorbij komen. Na het ingooien de vliegen laten afzinken en hierna binnenvissen tot de topvlieg ongeveer zeven meter van je vandaan is, hef de hengel dan langzaam en dibble de bovenste vlieg in het wateroppervlak.

Zodra de hengel bijna vertikaal is, laat je de vliegen hangen, tijdens het dibblen of *'on the hang'* krijg je vaak een aanbeet. Doe een stap opzij en werp opnieuw in. Enkeldiep waden is meestal voldoende, maar is het lastig om te waden, vis dan de uitlopers in het meer van de kant waaivormig af. Bij interessante kanten waar veel stenen liggen of waar het in eens dieper wordt, werp eerst alleen je leader over deze plek, de forel zit hier vaak dicht onder de kant en de dikke vliegenlijn verschrikt anders de vis.

Het vissen op deze grote meren is een aparte ervaring en niet te vergelijken met de kleine bergmeren die wij tijdens eerdere reizen in West Schotland en de Hebriden bevist hebben. Om een idee te krijgen: Loch Harray het bekendste en grootste meer is ca 5 km lang en ca 1,5 km breed. Dan sta je daar met je hengel aan zo een gigantische plas water. De golven kabbelen tegen de stenen en ik geniet van het wijde uitzicht. In de verte drift een bootje voorbij met een paar vliegvissers en achter mij in de heuvels hoor ik de roep van een fazant. Al na een paar worpen wordt mijn bovenste vlieg gepakt. Ik moet lijn meegeven op de eerste run, als ik de hengel druk opvoer springt de forel een paar maal boven water. Dit is een hele mooie vis! De forel schiet tussen de stenen in het lage water en ik weet na een paar pogingen de vis in het schepnet te krijgen. Dan gauw naar de kant om te onthaken en ik meet nog snel de lengte langs mijn schepnet +/- 40 cm. Bij het terugzetten ben ik verbaasd hoe mooi hij opgaat in zijn natuurlijke achtergrond en alleen de zwarte stippen verraden zijn aanwezigheid als hij weer wegzweemt.

Wat er nu zo heel speciaal aan *lochstyle* vissen is dat wij steeds maar weer terug willen komen naar noord Schotland? De sfeer, het landschap, en het één zijn met de natuur en de prachtige wilde forel is nu eenmaal de ultieme vliegvisbeleving.

Nabeschuwing en informatie

Als ik een advies zou geven voor een bezoek aan Orkney is het om minimaal twee of drie dagen met een boot en een *ghillie* te gaan vissen. Over het algemeen is op Orkney vissen uit een boot toch veel productiever dan vanaf de kant en een *ghillie* erbij zorgt dat je veilig vaart (hij bestuurt de boot), je op het vissen kan concentreren en vooral...goed advies krijgt, mogelijk ook voor de dagen dat je het wel van de kant (bank) af wil proberen. Boot + *ghillie* is te regelen via Hotel Merkister, maar een bezoek aan Internet zorgt er zo voor dat je al met een aantal andere adressen op zak naar Orkney kan vertrekken. Wij hebben het niet gedaan, kwestie van eigenwijs maar eerlijk gezegd is het met Beaufort 7/8 op de grote meren ook geen pretje al waren er nog genoeg boten op het water.

Wat de verwachting over het landschap betreft moet je misschien wel het een en ander bijstellen. Als Schotland voor jou ruig, bergachtig, verlaten en kleine bergmeertjes betekent dan past Oost Schotland en Orkney niet in dat beeld. Het is vriendelijk heuvelachtig, groen en niet onbelangrijk, behoorlijk in cultuur gebracht. Dat wil zeggen dat huizen veel meer gespreid staan door het landschap maar ook dat door de betere weidemogelijkheden veel meer gebied met hekken afgezet is waardoor vrij door landschap en langs de meren lopen niet mogelijk is. Voor de ruigheid, stilte en vrijuit `struinen` zal je echt naar West Schotland boven Glasgow, de Hebriden of de Highlands moeten gaan. En eerlijk gezegd trekt mij dat ruige en verlaten Schotland ook meer.

Nog even wat informatie met betrekking tot accommodatie, het vliegvisseren op de meren, en vergunningen. Wij hebben een chalet gehuurd van Lochland Chalets in Dounby: **Lochland Chalets** zie: Enquiries@Lochlandchalets.co.uk De verhuurder is: **Mrs Phyllis Norquoy/Dounby**. Het is een eenvoudig huisje met vier slaapplekken (2 eenpersoons, een tweepersoonsbed) met alles wat je verder nodig hebt. Kosten 225 pond en gemiddeld moet je aan het eind van de week nog 12 pond extra afrekenen voor de stroomkosten. Een voordeel van Dounby is dat het qua wegen en afstanden heel centraal ligt tussen de vijf grote meren van Orkney Mainland. In Dounby is een supermarkt met slijterij, tankstation en een slager die prima vlees verkoopt (lamsvlees mmmmm). Kortom , je kan je prima redden voor het levensonderhoud.

Je hoeft in Orkney geen vergunning te kopen om op de meren te mogen vissen. Orkney was tot in de 14de eeuw Noors en dit is nog gebaseerd op oud Noors recht. Je kan wel lid of donateur worden van de *Orkney Trout Fishing Association* ter ondersteuning en dat laatste hebben we gedaan voor 15 pond per persoon. Daarvoor krijg je allemaal een mooie badge en ieder de sleutel van de OTFA huisjes en toegangshekken. Je kan de donatie betalen bij: **Merkister Hotel** aan de grote weg iets ten zuiden van Dounby of **Sinclairs**, een vliegviszaak in Stromness.

Interessante literatuur/site over de meren en het vliegvisen op Orkney:

- *The New Trout Fishing Guide to Orkney*, van Stan Headley
- *Lochs and rivers of Scotland*, van Bruce Sandison
- *Scotland`s Classic Wild Trout Waters*, van Lesley Crawford
- <http://www.orkneytroutfishing.co.uk/index.html>

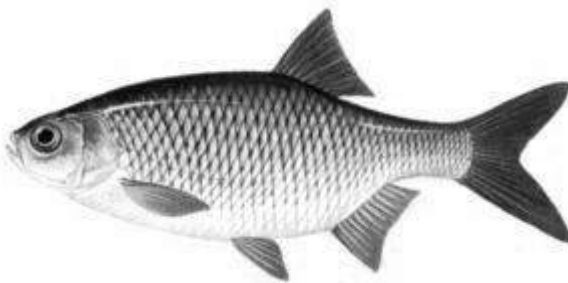
Voor meer algemene informatie over het vliegvisen op Schotse meren:
Fishing for wild trout in Scottish Lochs, van Lesley Crawford

Ruard Janssen
Hans Kluken
Frits van Merkenstein

De biologie van de ruisvoorn

'Ze zijn er nog wel maar niet zo groot meer als vroeger' is een uitspraak over ruisvoorns die je regelmatig hoort onder Nederlandse poldervissers. De ruisvoorn, ook wel polderforel genoemd, is een schuwe, waakzame vis als hij wat ouder is. Hij is niet gemakkelijk te vangen. Een *ruiser* van 40 cm is een zeldzame vangst die bewondering wekt.

De ruis- of rietvoorn (*Scardinius erythrophthalmus*) is lid van de familie van de karpers of Cyprinidae. Ze kunnen 51 cm lang worden bij een gewicht van 2 kg, maar meestal zijn ze kleiner dan 30 cm. Ruisvoorn kan 19 jaar oud worden, maar zulke bejaarde exemplaren zijn heel zeldzaam. Het lijf is tamelijk hoog vergeleken met winde en roofblei. De vis heeft 40-43 grote, zilverkleurige schubben op de zijlijn, een bronskleurig lijf met zilveren buik en donkere rug. De aarsvin en buikvinnen zijn felrood, de andere vinnen wat minder. De rugvin begint achter de positie van de buikvinnen wat de ruisvoorn onderscheidt van de blankvoorn. Bij die laatste liggen de buikvinnen halverwege de positie van de rugvin. De ruisvoorn heeft een bovenstandige bek die bijna verticaal staat i.t.t. de bek van de blankvoorn die horizontaal loopt.

Ruisvoorns zijn in heel Europa te vinden in tamelijk ondiep, stilstaand of stromend water met veel ondergedoken waterplanten. Ze eten zachte plantendelen, maar ook dieren zoals slakken en insecten en zijn kannibalen van kleinere soortgenoten. Hun bovenstandige bek is heel geschikt om insecten te pakken die in het water terecht zijn gekomen. De vis is tot december overdag actief. Dan gaat hij een rustperiode in tot maart en trekt naar dieper water waarin hij nog maar weinig eet. De paartijd vindt in Nederland plaats van mei tot juni in water van 18-24° C. De dieren verliezen hun schuwheid en de mannetjes jagen met paaiuitslag op de kop achter de vrouwtjes aan. Die leggen tot 100.000 eitjes die vastplakken aan waterplanten. Bij 20° C komen ze na 6 dagen uit en de larfjes plakken nog

een paar dagen aan de planten tot hun dooierzakjes leeg zijn en ze eencellige algen gaan eten.

Het vissen op ruisvoorn is niet zo eenvoudig, omdat het zoals hierboven al gezegd schuwe dieren zijn. Het is belangrijk om een goede werptechniek toe te passen en op afstand buiten hun gezichtsveld te blijven. De visser dient een laag profiel aan te houden, te sluipen en op de knieën te blijven zitten (dat geldt dus ook voor niet-religieuze vissers). De vlieg en een gehaakte vis moeten voorzichtig worden weggehaald uit de groep. Ze trekken vaak rond in gemengde scholen van grote en kleine vissen. Soms azen ze zichtbaar aan het oppervlak. Dan is het niet zo moeilijk om ze te vinden, maar anders moeten ze gezocht worden.

De vliegen kunnen groot zijn en met uitzondering van de kleuters heeft een ruisvoorn geen moeite met een vlieg op een haak nr. 10. Klassiek is natuurlijk de droge *Palmer* op haakje 10. Maar nimfen en emergers, zoals de *Klinkhamer special*, doen het ook goed. Droge vliegen en emergers zijn goed in

begroeid water waar de ruisvoorn zich juist thuis voelt.

Geadviseerd wordt om lange leaders van 8-9 voet met een puntje 12/00 te gebruiken. Voor een goede trekkracht is een lange hengel van tenminste 9 voet gewenst. Maak verre worpen, laat de vlieg ook bewegen en sla niet te snel aan.

Vliegvisserij op de ruisvoorn is een mooie visserij. Ik ga binnenkort maar weer eens gaan kijken in de Zuidervaart of wacht op een warme zomeravond volgend jaar. Misschien vang ik dan die voorn van 30 cm. en win de fles whisky die Bart heeft uitgelopen.

Dirk Barendrecht

De tip van Milco Dobbeling

Tips zijn natuurlijk leuk om te krijgen, maar ook om te geven. Iedereen heeft zo zijn eigen maniertjes om nog even handiger te vissen. In deze rubriek zijn al die tips welkom. Sterker, we zijn er hartstikke nieuwsgierig naar! Nieuwe inzichten en technieken of huis tuin en keukentips om de kosten van een dure hobby te kunnen drukken, alles is welkom.

Deze keer is Milco onze tipgever, die mij eigenlijk per toeval een pracht van een tip aan de hand deed. In onze voorbereidingen voor een vliegvistripje naar de Eifel bespraken Milco en ik de waterstand in het Eifelgebergte. In de septembermaand kan deze nogal fluctueren. Ik vroeg mij af of ik mijn waadpak mee zou nemen of lieslaarzen. Mensen die mij wat beter kennen weten dat het een geliefd onderwerp is, waar ik graag over door-emmer. Ik zal het toelichten; door een rugblessure die ik een paar jaar geleden heb opgelopen, wil ik heel graag voorkomen dat ik val. Grip is voor mij dus belangrijk.

‘Zal ik jou eens vertellen hoe ik dat heb opgelost?’ vertelde Milco mij: ‘ik heb gewoon een paar schroeven bij de bouwmarkt gehaald. Je moet natuurlijk oppassen dat je ze niet te lang koopt, want dat loopt niet zo lekker!! De originele benaming voor deze schroeven zijn zelftappende of zelfborende plaatschroeven. De maat die ik gebruik is 4x13mm. Voor een Euro ben je klaar terwijl een setje van

Simms je al gauw € 30,00 kost.’

Met deze tip kunnen rubberen waadlaarzen geschikt gemaakt worden voor het waden in rivieren met een rotsachtige bodem. Voor het waden in gebieden met leesteenachtige bodem blijft het oppassen. Door het hoge grafietgehalte in de steen kan het evengoed nog een glibberige ervaring worden. Ik weet nog niet wat ik ga doen in de Eifel, maar een handje vol schroeven in een filmkokertje, met een klein dopsleuteltje kan altijd mee. Milco bedankt voor de Tip!

Jelke

Zeevissen met de vlieg aan onze kust

In *Flyfishing and Flytying* staat al enige tijd een rubriek die gaat over het vissen in zee in zuid Engeland. Vroeger als kind heb ik wel in zee gevestigd en doordat Bart deze zomer zichzelf als een werknemer van een Amerikaans bedrijf doelen stelde, dacht ik: is dat ook wat voor mij? Ik denk dat je grote voorn 's winters moet vangen op de beste plek die er is, dus dan is zomers niks voor mij. Wel lijkt het me leuk om met de vliegenhengel in zee vis te vangen. Ik heb in Egmond al eens drie grote zeeforellen in een schuurtje zien liggen die vlak voor de kust gevangen waren met een warnet, dus er moet wel wat te vangen zijn, ook in de zomer.

Ik wil vis vangen vlakbij huis bij Camperduin of iets meer naar het noorden of zuiden. De stenen van de pieren die daar liggen moeten toch vis aantrekken. Als het eb of vloed wordt, moet er zoveel stroming staan dat daardoor vis wordt aangetrokken. Ik denk dan vooral aan zeebaars en zeeforel. Hoewel die laatste vis regelmatig vlak onder de kant voorkomt, gok ik toch meer op zeebaars. Ik heb nog van niemand gehoord dat er ook harder voorkomt hoewel die wel in de haven van IJmuiden zwemt en dat is toch niet zo ver van Camperduin. In Nederland geldt de harder als een niet

met de vlieg te vangen vis. Maar in Zuid Engeland vangen ze harder met een soort spiders en met vlokreeften gebonden op haakje 12.

Ik ga vissen met een # 6-7 hengel: de expeditionfly, met een drijvende lijn en een zinkende leader met daaraan een meter van ongeveer 25/100. Ik denk dat ik mijn zinkende stuk wat langer maak maar daarvoor moet ik eerst een lange, zinkende leader kopen. Voorlopig ga ik niet moeilijk doen over vliegen: voor het Noordzeekanaal heb ik een aantal vliegen gebonden die erg veel op visjes lijken dus dat lijkt me voorlopig wel genoeg. Ook heb ik voor het zoute meer op Orkney nog wat vliegen gebonden die kan ik ook wel gebruiken. Wel lijkt het me verstandig om volgende keer wat meer backing op de reel te spoelen.

Ik heb nu één keer gevist bij Camperduin. Ik weet al dat ik kan vissen totdat het bijna hoogwater is. Dan wordt je weggespoeld van de dammen en ik denk dat je op de dammen moet staan om enig succes te hebben. Het mag ook niet te hard waaien. Volgens mij heb je van de dammen af vissend genoeg aan lieslaarzen en daar heb je dus geen waadpak nodig. Als het vloed wordt staat er langs de zuidkant van de dammen een flinke stroming naar zee. Dat lijkt me een uitstekende plek om me voorlopig op te concentreren. Toen ik er laatst was, zag ik in een poeltje een aantal zandspierungen zwemmen. Dat geeft me hoop voor de toekomst.

Ik ben van plan om in september en oktober een aantal malen naar zee te gaan. Plannen zijn er wel maar veel zal afhangen van het weer en het getij. In het volgende nummer van de Nimf komt het vervolg, als ik tenminste geweest ben.

Ruard

Noot: Voor degene die meer willen weten over het vliegvissen in zout water kijk eens op: <http://www.bassflies.nl>. Het is de site van Rene Sehr

Baarsvissen op de grote plas

Het is begin september en vanochtend heb ik de eerste *Daddy Longlegs* in mijn tuin gezien. Roodbruine kastanjeblaadjes waaien van de bomen en hiermee loopt het zomerse baarsvissen op groot water ten einde. De afgelopen twee zomers hebben Frits en ik op zoek naar grote baars regelmatig gevist vanuit een bootje op het Uitgeester- en Alkmaardermeer. Grote baars is heel goed te vangen met de vliegenhengel en dus een mooie aanvulling op onze zomerse activiteiten.

Baars tot 15 cm leeft van insecten en larven, maar grotere baars is overwegend piscivoor (visetend). Gezien de gemiddelde maat van onze vangsten met de vliegenhengel, die variëren tussen 20 en 30 cm, zou je dus verwachten dat een visimitatie in de vorm van een streamer het meest succesvol zou zijn. Wij hebben echter van alles uitgetest en komen tot de conclusie dat gewone, natte vliegen gebonden op haakmaat 10 het beste resultaat geven. Een voorwaarde is wel dat je er vertrouwen in hebt en er mee blijft vissen. Twee patroontjes kunnen we adviseren voor het vliegvisseren op de baars: de *Connemara Black* en de *Mallard & Claret*. Dit

zijn beiden klassiek en naturel ogende, natte vliegen. Je vindt de bindpatronen eenvoudig op het internet, maar bij belangstelling, kan ik ze ook een keer voorbinden op de club. Als Frits en ik nog een kans krijgen in de loop van september, dan probeer ik zeker een natte *Daddy Longlegs* imitatie uit.

Ik vis met 1 vlieg aan de leader want als je in een school zit, heb je een grote kans op een doublet en twee flinke baarzen ga je niet redden. Mijn grootste baars op de vlieg was tot op heden 30 cm. Als hengel gebruik ik het liefst een 9 of 9,5 voet omdat je zittend moet werpen maar ook nog wel eens een rietkraag achter je moet 'overwerpen'. Ik gebruik een hengel in de gewichtsklassen aftma 4 tot 6 en de keuze laat ik afhangen van de windkracht. Uiteraard heb je aan een aftma 4 hengel meer sport gezien de maat van de vis. Wij vissen op dieptes van 0,8 tot 2 meter en hiervoor gebruiken wij naast een drijvende lijn een intermediale lijn al dan niet in combinatie met een braided zinkleader en een zinklijn voor de diepste stukken. Voor de leader gebruik ik niet te dun nylon van 16/00. We hebben op dezelfde stekken en vissend met kunstaas en een ultra lichte spinhengel baarzen van tegen de 40 cm gevangen en wie weet verslikt zo'n exemplaar zich nog eens in mijn vlieg.

Epiloog door Frits:

Het is Hans geweest die de meeste ervaring heeft opgedaan met de vliegenhengel en de keuze van de vliegen op dit soort water. Ik heb mij meer beperkt tot het uitproberen van mijn hele collectie ultralicht kunstaas (is ook niet gelukt), al heb ik nog wel geëxperimenteerd met extra fast super sink leaders op # 4 en 5 hengels. De gevlochten AirFlo leaders lieten zich tot mijn verrassing zelfs nog heel goed werpen aan een # 4 hengel en een WF Intermediate lijn.

De dril van een 30 + baars aan een lichte hengel blijft een sensatie, ze kunnen echt gaan hangen in de hengel en zijn soms lastig naar boven te krijgen. Als je er dan in slaagt zo'n schooltje te treffen, er is wat voedselnijd en de aanbeten worden feller, dan is het niet eens meer de vraag of je een aanbeet krijgt maar wanneer die komt. Heerlijk is dat! Tel daar de rust bij die je ervaart van de kleine wereld op het bootje, een oever vanuit het water gezien, het geluid van golfjes tegen de boeg, een kopje koffie en broodje erbij, en de ondergaande zon en je hebt een onbetaalbare dag.

Hans Kluken (en een beetje Frits)

Vissen in de ijsbaan anno 2011

Het lijkt wel of, sinds het ijsbaanvissen naar een zaterdag laat in september is verplaatst, het die zaterdag steeds mooier weer wordt. Dit jaar was de temperatuur ruim boven de 20 graden, visten we onder de blauwe lucht en was er (bijna) geen wind. Een prima dag voor een ontspannen bijeenkomst van de Poldervlieg. Beetje vissen, wat kletsen, biertje drinken en na afloop lekker eten. Dat moest helemaal lukken. Met een goed gekoelde sixpack in het koeltasje (niet alleen vanwege de warmte, want dat Indonesische eten is best wel pittig) ging ik met de fiets op weg naar St Pancras.

Bij aankomst waren er al aardig wat mensen en Willem was ook al bezig met de koffie uit te schenken. Het water lag er mooi bij en overall zag je kringen van vis, gewriemel van speldaas in de oppervlakte en af en toe ook jagende baars(jes) er tussen door. Dat stimuleerde blijkbaar behoorlijk want een aantal mensen stond al klaar in gevechtstenuue inclusief het bijbehorende wapen, klaar voor actie.

Na de openingspeech van Willem die ieder jaar korter (c.q. minder lang) wordt - goed zo Willem - konden we het water in. Voordat ik mijn reel op mijn hengel had gemonteerd stond Martin de Ligt al vis te vangen. Ook anderen volgden snel met vis. Zelf liep ik om de drukte wat te ontwijken naar de andere kant maar de vis zat blijkbaar erg plaatselijk, want ik zag en ving niets. Bovendien leek het of de modderlaag weer wat dikker geworden was want ik vond het nu wel erg moeilijk om mij voor te bewegen. Af en toe had ik zelfs het ongemakkelijk gevoel helemaal niet meer los te komen. Na een tijdje ben ik het water uitgegaan, teruggelopen waarbij ik zag dat in het midden van de ijsbaan goed gevangen werd. Het grootste deel van de Poldervlieg stond zelfs in een grote cirkel naar een plek te vissen waar de vis zich verzameld had, en blijkbaar met succes.

Na een tijdje socializen onder het genot van een glaasje whisky die Joost royaal aan het verspreiden was, besloot ik te proberen aan de clubhuiskant te water te gaan. Het viel mij op dat iedereen zich daar wadend toch wel makkelijk leek voor te bewegen. En inderdaad, daar was het veel minder modderig en hier waden zou zelfs met drie whisky's nog te doen zijn. Helaas was de vaart er wat uit wat de aanbeten betreft en de vis leek zich naar andere plekken te hebben verplaatst. Nadat ik wat visjes had gevangen, heb ik toch maar weer de kant opgezocht, mijn spullen opgeruimd en met een drankje erbij gaan relaxen. Er zaten inmiddels genoeg clubleden aan de kant, al waren er nog een stuk of vijf vissers die tot laat in de middag bleven doorvissen. Er zat ook genoeg vis, ook van redelijk formaat. Dat bewees Martin de Ligt wel, want hij werd winnaar met 88 (of 86?) vissen. Er waren ook een behoorlijk aantal clubleden met tussen de 30 en de 70 vissen.

De Indonesische catering-service was weer prima in orde, met veel variatie en genoeg voor alle deelnemers. Tegen een uur of acht ging iedereen naar huis. Prima middag en complimenten voor Willem Gravemaker die alles weer uitstekend georganiseerd had.

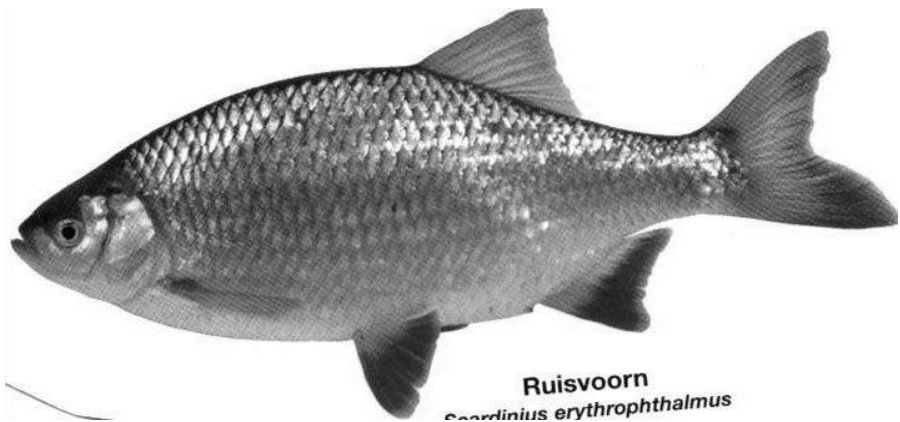
Frits

Hoe vang ik een grote voorn in de zomer: epiloog

In de tweede Nimf van dit jaar vertelde ik over mijn ambitie om deze zomer een grote voorn (30+ cm) te vangen. Een inventarisatie van clubkennis hierover leerde me vooral dat we dat als een echte uitdaging zien, om niet te zeggen als bijna onmogelijk ervaren, en dat iedereen anders te werk zou gaan. Om toch tot het beoogde resultaat te komen, besloot ik de hele club te mobiliseren om zo collectief tenminste 1 grote voorn te vangen. Als de hele club mee doet, stijgt de statistische kans op succes ver uit boven mijn individuele poging. Om maar niet te spreken over het feit dat het gemiddelde clublid gewoon beter vist dan ik. Natuurlijk begreep ik ook wel dat clubleden een kleine stimulans moeten krijgen om mee te doen aan deze wedstrijd. De eer is leuk, maar niet altijd genoeg. Daarom loofde ik een mooie fles malt whisky uit voor diegene die een 30+ voorn vangt deze zomer en het fotografisch bewijs rondstuurt.

Ik had zelf die fles niet nodig om deze zomer zo veel mogelijk avonduurtjes te besteden aan de waterkant. Ik was al vroeg op vakantie geweest en wilde de zomer zo veel mogelijk buiten zijn, maar zo min mogelijk in de barbecue-lucht. Om niet te veel tijd kwijt te zijn aan reizen en me verdiepen in nieuw water, besloot ik om me te concentreren op een kleine stadsvijver bij mij om de hoek. Ik had er al eens een aardige voorn gevangen en vanuit de gedachte dat grote voorn overal kan zitten, zette ik alle kaarten op die vijver.

Het was deze zomer snel over met die mooie, warme avonden. Het werd de natste zomer sinds het KNMI ons weer meet. Toch heb ik een tiental avonden in mijn vijver kunnen vissen. Ik koos daarbij, na wat experimenteren met allerlei vliegen, voor een droge Red Tag op een haakje 18. Een leader van twee meter met een puntje van 10 of 12/00. Ik heb zo elke avond wat gevangen, van drie visjes tot ruim twintig exemplaren per avond. Een van de eerste avonden sluip ik, precies zoals Dirk het beschrijft in zijn Biologie van de Voorn in deze Nimf, naar de kant van de vijver. Ik zie hier en daar stijgende vis. Een middelgrote voorn springt uit het water, mogelijk happend naar een van de vele muggen die rondzoemen. In mijn linker ooghoek zie ik een beweging in het water die mijn aandacht trekt. Mijn intuïtie wordt geprikkeld wat mijn concentratie verhoogd. Op zo'n moment besef ik dat dit het oergevoel van een jager moet zijn. Ik zie vlak onder de kant de staart van een vis het oppervlak beroeren. Na twee valse worpen leg ik mijn Red Tag niet ver van de plek waar ik de beroering van het water zag. Even gebeurt er niets en dan springt een grote voorn op mijn vlieg. Ik zie hem half uit het water komen en zijn goudgele flank is goed zichtbaar. Ik sla enigszins onbesuisd aan en....haak de vis niet. Hij verdwijnt en laat zich die avond niet meer zien. Geloof het of niet, maar op acht van de tien avonden heeft dit fenomeen zich voorgedaan: precies op dezelfde plek speelde die grote voorn met mijn vlieg. Telkens testte hij hem door er met zijn staart op te slaan of er met volle kracht langs te zwemmen. Nooit beet hij erin: het lukt me niet hem te haken.

Dit fenomeen van het testen van je vlieg ken ik alleen uit verhalen over grote forellen in stromend water. Ik ben er nu achter gekomen dat ook grote voorns in Nederlands water dit gedrag kunnen vertonen. Maar wat te doen in zo'n geval? Niet aanslaan en wachten op een echte beet? Wie ziet het verschil tussen testen en aanbeten? Dat maakt het vissen op grote voorn dus moeilijk en interessant.

Ik heb die tien avonden bij elkaar ruim 100 vissen gevangen die varieerden van 3 tot 23 cm. Grote voorn zat er ook, dus ik hoefde hem niet meer te zoeken, maar wel te vangen. Dat is mij niet gelukt dit jaar. Mijn persoonlijke uitdaging staat dus nog open en volgend jaar ga ik er mee verder. Het zal me toch een keer lukken! Frits meldde me op een avond dat hij een grote voorn had gevangen terwijl hij op baars aan het vissen was. Hij vergat hem alleen te fotograferen, wat een voorwaarde was om de fles malt whisky te winnen. Van andere clubleden heb ik geen melding gehad, dus staat de fles ook volgende zomer klaar voor het eerste clublid dat een grote voorn vangt en vastlegt.

**Dit is
geen foto van een
grote voorn**

Naschrift

Ik vertelde vorige week aan een vriend over mijn pogingen deze zomer een grote voorn met de vlieg te vangen. Enigszins nonchalant vertelde hij me dat hij met zijn boot was gaan varen op het Alkmaarder meer en een hengeltje had uitgelegd terwijl hij rustig een biertje dronk. Aan zijn hengel zat gewoon een dobbertje en een haakje met twee maden. Al na een paar minuten zonk zijn dobber weg in de diepte en haakte hij een sterke vis. Met enige moeite haalde hij een voorn van ruim 30 cm boven water....

Bart

Club kampioenschappen: IJsbaan vissen

Het zal in het voorjaar van 2003 zijn geweest dat er voor de eerste keer werd nagedacht om iets speciaals te doen voor de aanvang van het Poldervlieg seizoen. We moesten ergens kunnen vissen in combinatie met een gelegenheid om lekker na te kunnen zitten en genieten van een drankje. Hoe het toen precies in zijn werking is gegaan dat weet ik ook niet meer maar wel dat er toen voor de eerste keer werd gevestigd in de IJsbaan. Alles mogelijk gemaakt door onze huidige voorzitter W Gravemaker. Hij had toen een bestuursfunctie bij de IJsvereniging. Dankzij de geweldige steun van alle aanwezige leden werd het een mooie middag met een culinair einde die zijn weerga niet kende. Het jaar daarop was het niet minder, iedereen wilde erbij zijn en zijn bijdrage leveren om het een geslaagd evenement te maken.

Door voor mij onbekende oorzaak gebeurde het dat er enkele jaren niets georganiseerd werd op de IJsbaan. Gelukkig is dit verleden tijd en is het nu een terugkerend evenement waar menig Poldervlieger al vroeg naar uitkijkt. Omdat we tegenwoordig niet meer aan het wedstrijd vissen doen,

bleef het bestuur met de enorme beker zitten en omdat er te weinig ruimte in de clubkast zat, werd besloten om deze weg te geven tijdens het IJsbaan vissen. Die wedstrijd telt dan gelijk mee voor het clubkampioenschap. De winnaar mag een heel jaar lang de beker in huis hebben en zijn naam wordt toegevoegd aan de lijst met personen die hem al eerder hebben gewonnen. Niet dat je daar gelukkig mee moet zijn maar zo zijn de regels nu eenmaal.

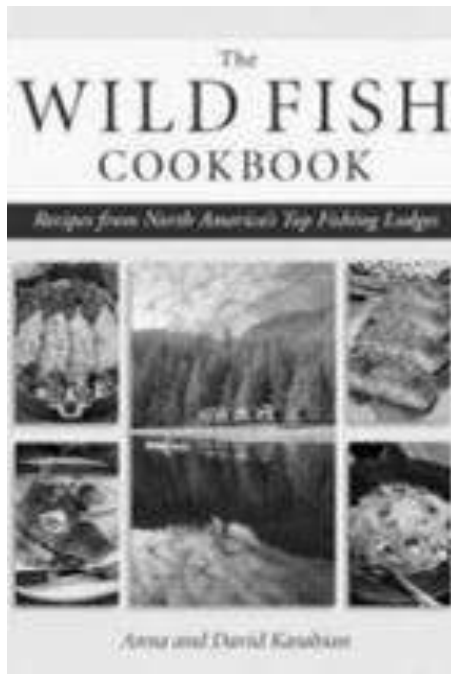
Ook dit jaar was het weer druk op de IJsbaan. Er waren leden die iets eerder weggingen maar ook lui die wat later kwamen dan het afgesproken tijdstip. Vissers die eerst nog even stonden te keutelen en fanatiekelingen die direct het water indoken. Voor ieder wat wils en dat is toch elke keer weer heerlijk ontspannend. Dit jaar was het Martin de Ligt die met een monsterscore van 86 vissen de beker mee naar huis mocht nemen. Helaas voor Martin is dit nog niet het hoogst aantal vissen wat er ooit op de ijsbaan is gevangen. Dat staat met 97 vissen nog steeds op naam van mijn kameraad Dick de Greeuw. Martin is wel de persoon die ooit de grootste vis op de ijsbaan ving en hij deed dat met een brasem van maar liefst 49 centimeter als ik het me goed herinneren kan.

Het is een goede zaak dat het ijsbaan vissen vast in de kalender van de Poldervlieg is opgenomen en we hopen dat dit zo blijft. Want 1 wedstrijdje per jaar moet toch kunnen. En met de medewerking en assistentie van de aanwezigen zal dit geen probleem zijn, denk ik. Tot volgend jaar ijsbaan.

Martin

Boekbespreking: The Wild Fish Cookbook

De Poldernimf gaat over vissen, dieren en hun milieu, hoe je ze aan de schubben moet komen en over de vissers en hun avonturen. Een weekend in de Brabantse Biesbos zorgt ervoor dat een stuk familiegeschiedenis bij me boven komt. Er blijken nog andere zaken aan vissen vast te zitten: in getijdekreken palingfuiken zetten vanuit thuisbasis Groote Lindt bij Zwijndrecht, vijf dagen in een kleine vlet met huid bivakkeren. Aardappelen met paling eten en wat oud brood. Dan op de stroom en de riemen terug. Met paling in de bun om te verkopen en te kunnen leven. De beroepsvisserij zoals de ouwe Dirk, mijn opa, die uitoefende. Die paling was natuurlijk voor de consumptie net als de andere vis die werd gevangen (ook blankvoorn is knapperig gebakken erg lekker!). Sportvisserij is van veel later. De laatste jaren verkeer ik vaak in het gezelschap van natuurbeschermers en heb regelmatig discussies over het vissen als liefhebberij. Voor dit volk is vissen alleen ethisch verantwoord als de vis ook opgegeten wordt. Wat ik doe vinden ze niet zo leuk.

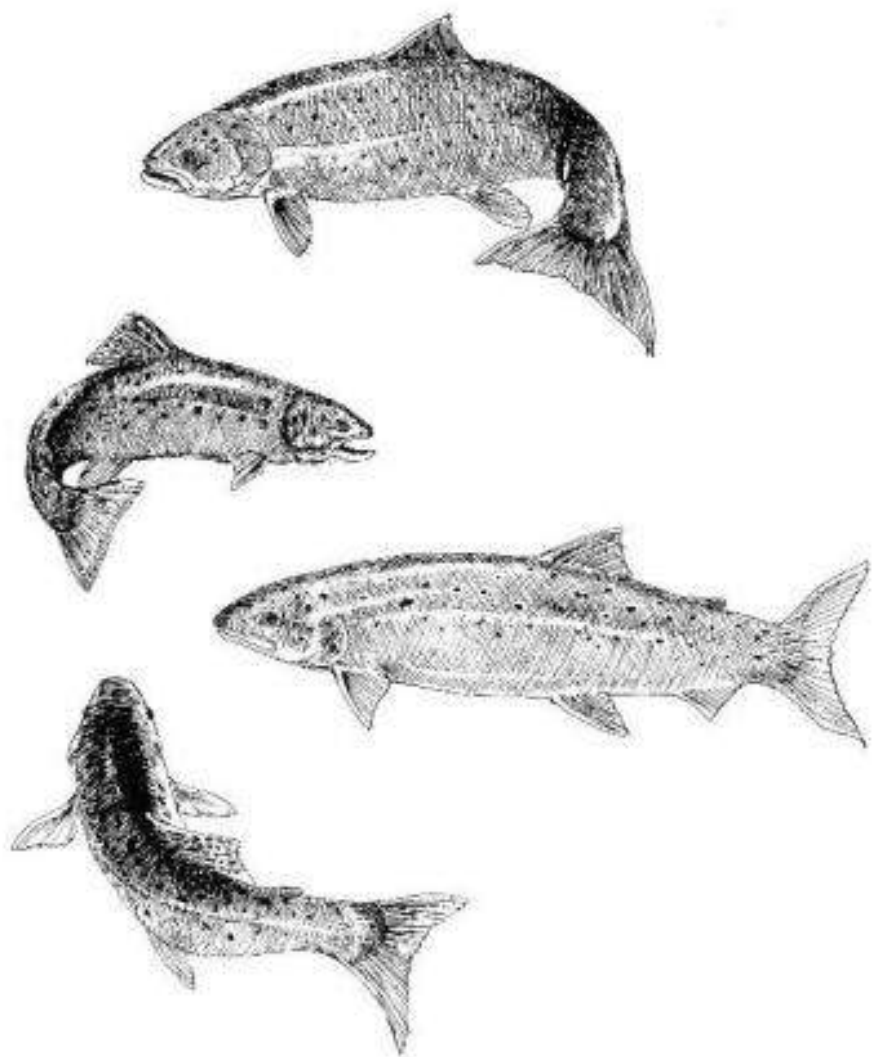
Vissen is dus meer dan een liefhebberij. Er zitten voedselaspecten aan vast. Daarom vind ik het verantwoord in ons blad eens een culinair boek te bespreken en aan te bevelen. Wees niet bang, er komt geen kookrubriek met recepten over de lekkerste bereiding van ruisvoorn om maar wat te noemen.

Bij Foyles, een grote boekhandel in Londen, kwam ik het tegen: *The Wild Fish Cookbook*, samengesteld door Anna en David Kasabian. Ze zijn fishinglodges afgegaan in Noord-Amerika en hebben de recepten van de koks losgekregen. Tientallen eenvoudige maar ook voor de ervaren kok bestemde recepten. De vissoorten zijn vaak ook in onze omgeving te krijgen. Bij de goede MSC-keur vishandel zijn allerlei soorten wilde zalm te koop. Het kost wat maar het geeft een goed geweten en een heerlijke smaak. Voor de Tequilla Trout is zelf wel wat te vangen maar aan Reefsnappers is niet gemakkelijk te komen.

Dit boek is zeer aan te bevelen voor de culinaire visser. Het is niet om mee te nemen naar een Noorse camping met een houtvuur of een propaanpitje hoewel een paar gerechten wel op 1 pit te maken zijn zoals de Catfish Court-bouillon (ook te maken met forel). De rijst gaart dan wel in de slaapzak. Het boek is mooi uitgevoerd met niet te veel foto's. Mooi papier in katerns genaaid en in een stevige kaft gebonden. Het boek is in 2008 uitgegeven door Creative Publishing International. Het is op internet te koop en kost 2^e hands vanaf 11,49 inclusief verzendkosten uit de USA. Ik heb er nieuw 2,5x zoveel voor betaald.

Dirk Barendregt

ATLANTIC SALMON

muddler.nl

one stop webshop voor kunstaas- en vliegvisproducten

www.muddler.nl

muddler.nl

one-stop webshop voor kunstaas- en vliegvisproducten

samen zijn wij sterker:

- . keuze uit een unieke variatie van vliegen en vliegbindmaterialen.
- . van directe import naar de eindgebruiker.
- . twee keer per maand aanvoer van voorraadproducten.
- . twee keer per maand aanvoer van nieuwe producten in ons assortiment.
- . gegarandeerd veilig on-line betalen met **MultiSafePay**.
- . geen extra kosten voor betalen met credit cards.
- . geen minimum orderkosten, wel minimale verzendkosten.
- . bij iedere bestelling een MUDDLER cadeau!

Heeft u niet gevonden wat u zocht? Heeft u nog vragen?
Maak dan geheel vrijblijvend gebruik van onze directe contact service:

Per telefoon: 06-15851146

Per e-mail: verkoop@muddler.nl

Na afspraak Akker 21, 1841GS Stompeteren

Wij zijn 7 dagen per week paraat.

muddler.nl

one stop webshop voor kunstaas- en vliegvisproducten